

3) når han ikke er i besiddelse af fornødne midler til sit underhold, medmindre vedkommende i henhold til § 17, stk. 2, i lov om offentlig forsorg har opnået adgang til vedvarende forsørgelse her i landet eller der i medfør af samme lovs § 18, stk. 1, er udfærdiget forsørgelsesbevis for ham, eller hjemsendelse på grund af trang iøvrigt ikke kan finde sted enten under hensyn til de til enhver tid gældende traktater el. lign. eller efter bestemmelse truffet af arbejds- og socialministeren.

Stk. 2. I de i § 2, stk. 2, omhandlede tilfælde kan politiet dog ikke udvise den pågældende, men skal snarest forelægge justitsministeren spørgsmålet til afgørelse.

§ 7.

Stk. 1. I forbindelse med en i medfør af bestemmelserne i §§ 5 og 6 truffet beslutning om udvisning af en udlænding kan det tillige bestemmes, at der skal gives ham tilhold om ikke fremtidig at indfinde sig her i landet enten for et bestemt tidsrum eller for bestandig. Tilholdet gives til politiprotokollen med tilkendegivelse af strafansvaret ved overtrædelse af tilholdet.

Stk. 2. Sådant tilhold kan senere ophæves af justitsministeren, når omstændighederne taler derfor.

§ 8.

Stk. 1. Indtil der er truffet beslutning om, hvorvidt afvisning eller udvisning af en udlænding skal ske, og indtil beslutning om afvisning eller udvisning kan iværksættes, drager politiet omsorg for udlændingens tilstedeværelse. Kan dette ikke ske ved mindre indgribende foranstaltninger, såsom pålæg om at melde sig til politiet til bestemte tider eller anvisning af et bestemt opholdssted, kan politiet hensætte den pågældende under bevogtning efter reglerne om varetægtsarrest med de af forholdets natur flydende lempelser. Ved hensættelsen skal den pågældende af politiet underrettes om sin adgang til efter stk. 2 at begære spørgsmålet om fortsat tilbageholdelse indbragt for retten.

Stk. 2. Når en udlænding, der af politiet er hensat under bevogtning i medfør af stk. 1, ikke bliver løsladt indenfor et tidsrum af 10 dage fra hensættelsen, kan han, såfremt spørgsmålet om hans afvisning eller udvisning henhører under politiets afgørelse, jfr. § 2, stk. 1, og § 6, stk. 1, begære spørgsmålet om fortsat tilbageholdelse indbragt for retten på det sted, hvor han tilbageholdes. Retten vil navnlig have at tage i betragtning, om den pågældendes identitet er fastslået, og om der foreligger sådanne omstændigheder, at det af hensyn til muligheden for den pågældendes udrejse eller udbringelse af riget på et hvilket som helst tidspunkt er nødvendigt at drage omsorg for hans tilstedeværelse ved hans hensættelse under bevogtning. Rettens afgørelse træffes ved kendelse. Såfremt retten finder, at tilbageholdelse er påkrævet, bør den såvidt muligt kun bestemme fortsat tilbageholdelse i et i kendelsen angivet tidsrum.

Stk. 3. Den pågældende har ret til personlig fremstilling for retten og til at udtale sig. Der beskikkes ham en sagfører. Iøvrigt finder ved sagens behandling reglerne i retsplejelovens 4. bog anvendelse med de fornødne lempelser.

Stk. 4. Når justitsministeren i medfør af § 2, stk. 2 og 3, § 5, stk. 1, eller § 6, stk. 2, har truffet beslutning om, at en udlænding skal afvises eller udvises, bestemmer ministeren, hvorvidt nogle af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal anvendes. Finder der i henhold hertil hensættelse sted, skal politiet, hvis denne udstrækkes udover 10 dage, uopholdelig indberette til ministeren, hvilke forhold der har medført, at udsendelse ikke har kunnet ske.